

udgaa som saadant uden Ministeriets Samtykke, og en Bestemmelse herom, der navnlig er fornøden efter den foretagne Forandring i den af Kommissionen foreslaaede Ordning med Hensyn til Optagelse af Hovedvandløb, er derfor tilføjet den i Sens sidste Stykke indeholdte Regel om, hvorledes Bestemmelse tages om et Vandløbs Udgaaen som Hovedvandløb eller mindre offentlige Vandløb.

§ 6. Den i § 6, 4de Stykke, foretagne Forandring er ifkun en Redaktionsændring.

Naar det i Sen er forbeholdt henholdsvis Indenrigsministeriet eller Amtsrådet i Tilfælde af Uenighed mellem de kommunale Bestyrelser angaaende Affattelsen af Regulativet for et Vandløb, der vedkommer flere Kommuner, at afgjøre Sagen, skal man for Lydeligheds Skyld fremhæve, at det hermed er Tanken, at de Bestemmelser vedkommende Affattelsen af et Regulativ, som under almindelige Forhold skulle tages af selve den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, i fornavnte Tilfælde ville være at træffe henholdsvis af Ministeriet eller Amtsrådet, hvem det saaledes vil kunne tilfalde dels at afgive det i § 7 omhandlede Skjøn om, hvorvidt det er fornødent, at Landvæsenkommissionen tilkalbes, forinden der skrives til Affattelse af Regulativet, dels at afgjøre alle de Punkter i Regulativet, som ikke kræve Landvæsenkommissionens Medvirkning, men som kunne ordnes af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse selv (Regulativets administrative Del jfr. § 24).

Det er af Kommissionen foreslaaet, at Regulativerne for samtlige offentlige Vandløb skulle stadfæstes, de for Hovedvandløbene og for de mindre offentlige Vandløb i Kjøbstadkommunerne af Indenrigsministeriet, og de for de mindre offentlige Vandløb i Sognekommunerne af Amtsrådet. Da der efter den gjældende Lovgivning ikke kræves nogen Stadfæstelse af de af Amtsrådene foreskattede Regulativer for de større Vandløb og Regulativerne for de mindre Vandløb i Kjøbstadkommunerne skulle indsendes til Stadfæstelse af vedkommende Amtmand, gaaer Forslaget, forsaavidt disse Vandløb angaaer, ud paa at indføre en ny Ordning. Denne har man imidlertid ikke fundet at kunne tiltræde. Naar henses til de mange forskellige Forhold, hvorom der (jfr. § 5) i Regulativerne skal indeholdes Bestemmelser, som dels støtte sig til ældre eller nyere Landvæsenkommissionsforetagelser, Overenskomster m. m., dels bero paa et Skjøn om, hvad der i de foreliggende særlige Tilfælde er det hensigtsmæssigste, er det nemlig klart, at det for Ministeriet vilde være forbundet med overordentlig Vanskelighed og Bidtørlighed at underkaste Regulativforslagene en virkelig Prøvelse, uden hvilken Stadfæstelsen vilde blive en veen Form. En saadan Prøvelse vilde i alt Fald forudsætte, at man blev bekendt med samtlige Regulativforslagenes Affattelse forudgaaede Forhandlinger, ligesom det paa Grund af

manglende Lokalkundskab ofte vilde være nødvendigt at tilvejebringe en stor Del faktisk Oplysninger, naar den fornødne Fuldstændighed af Regulativerne skulde sikres gennem Stadfæstelsen. Forsaavidt Kommissionen ved sit Forslag har tilfattet at forebygge, at der i Regulativerne optages Bestemmelser, som ere i Strid med Lovgivningen, kan hertil bemærkes, at saavel Amtsrådene som Byraadene paa forskellige andre Omraader have at træffe saa mange Afgjørelser, hvis Lovmæssighed Ministeriet ikke faaer Leilighed til at kontrollere, at det ikke skjønnes af den Grund at kunne være nødvendigt at fordrø Ministeriets Godkendelse af de Beslutninger, der træffes i disse Sager, hvis hele Bestaffenhed just synes at gjøre det ønskeligt, at de saa meget som muligt undrages Centraladministrationens Indblanding. At Regulativerne erholde en vis Ensartethed, er vel, som af Kommissionen endvidere fremhævet, ønskeligt; men dette vilde neppe opnaaes derved, at de bleve foreskattede Ministeriet til Stadfæstelse, alerebe af den Grund, at det ikke let af Ministeriet med Sikkerhed kan bedømmes, om ikke de særlige Bestemmelser i det enkelte Regulativ netop maatte være begrundede i særegne stedlige Forhold. I Overensstemmelse hermed er det i Lovforslaget overladt til Amtsrådene for Hovedvandløbenes Vedkommende at affatte Regulativerne, uden at der paa samme kræves nogen Stadfæstelse, og en lignende Myndighed er der tillagt Byraadene.

Med Hensyn til Regulativerne for de mindre offentlige Vandløb i Sognekommunerne har man med Kommissionen været enig i, at disse, som hidtil, bør indsendes til Amtsrådet til Stadfæstelse. Der udkræves nemlig til Affattelsen af et Vandløbsregulativ, naar det skal have den fornødne Fuldstændighed og Lydelighed, hvilket selvfølgelig er af stor Betydning for de Lodseiere, der ere interesserede i Vandløbet, en Indsigt og Fremstillingssevne, som det ingenlunde kan paaregnes, at alle Sogneraad ere i Besiddelse af, hvortil kommer, at de Hensyn, der tale imod at tillægge Ministeriet en mere almindelig overordnet Myndighed med Hensyn til Fastsættelsen af Indholdet af Vandløbsregulativer, ikke eller dog i langt ringere Grad sinde Anvendelse, naar der er Spørgsmaal om at tillægge Amtsrådene en lignende Myndighed.

Bestemmelsen i § 10, 2det Stykke, hvorefter Landvæsenkommissionen i saadanne Tilfælde, hvor der ved Reguleringen af et Vandløb foretages Rettelse af Bugter i samme, kan paabyde påsende Magelæg eller Ombelinger af de mindre Grundstykker, som herved frastjæres enkelte Jordlodder, synes ikke at være uden Betænkning, forsaavidt der herved hjemles en Indgriben i private Eiendomsforhold, som ikke kan siges at være nødvendig til Reguleringens Fremme, og det kunde derfor være et Spørgsmaal, om Landvæsenkommissionens Virksomhed ikke burde indskrænkes til